

Budapest, 1940. január hó 14.

Kedves Zoltán!

Szives elnézésedet kérem, hogy pár nap előtt érkezett kedves soraidra most válaszolok. Ennek elsősorban nem az Általad is jólismert szörnyű egyetemi ügyosztálybeli forgalom volt az oka, hanem sokkal inkább az, hogy mindkét feltett kérdésre lehetőleg érdemben akartam válaszolni.

I Ami dr. Vitéz István dolgát illeti, az a következőképpen áll.

A januári kinevezések során a V.K.M. különböző státusában 17 főiskolai gyakornok nyert kinevezést. Ezek helyébe az alkalmazás idősorrendjében soroló első 17 ugynevezett ADOB-os főiskolai képesítésű gyakornokká nyer január folyamán kinevezést. Az így megüresedő ADOB-os állások szolgálnak majd az újabb alkalmazások részére lehetőségül. A pénzügyminiszterium azonban meg akarja szüntetni az egész ADOB-os akciót, ezért a megüresedő, illetve megüresedett állások új emberekkel való betöltéséhez előzetes hozzájárulását kívánja. A Benárd helyére kerülő Vitéz alkalmazása ügyében az átirat az új főiskolás gyakornokok kinevezése után megy át a pénzügyminiszteriumba. Erről Téged idejében értesíteni fogunk /Nagy Iván számon tartja/ és meg is kérünk majd, hogy akkor a pénzügyminiszteriumban, vitéz Farkas-Jablánczy miniszteri tanácsosnál légy szives közbelépni, hogy jelölted alkalmazását a pénzügyminiszterium engedélyezze. Minden új ADOB-os alkalmazást ugyanis külön kell megokolni.

Az átirat egyébként napokon belül el fog menni.

II A "rendes rendkívüli" pénzeid ügye is rendben van. A 33.930/1939.VKM. rendelettel történt az 1939/40. évi időszakra rendelkezésre álló dologi jövedelem-többlet felosztása. Megbeszéltem Schröderrel, telefonáltam a Gazdasági Hivatalba is. Ott 5.000 Pengő rendelkezésedre áll és bármikor felvehető. Ezt tehát már nem kell kérni, ellenben a hiányzó 5.000 Pengőt, amely majd csak később lesz aktuális, kérni fog kelleni Szily Kálmántól.

III. Tegnap /szombaton/ délelőtt temettük Tangl Károlyt. Az Akadémia előcsarnokában valami iniámis hideg volt s ezért a szertartás befejezése után Szily Kálmánnal bementünk egy kávéházba. Régen vártam erre az alkalomra, hogy beszélgetés közben a kis Martony ügyét, mint az egyetlen elfogadható megoldást hozhassam elő.

IV. Örülök, hogy utalni fogsz Weis Pistának a cikkére. Azt a megjegyzést, hogy mintha nem használtad volna ki a kellő, a "történelmi pillanatot" a reformok megvalósítására, már régebben is, másoktól is hallottam. Elfelejtik, hogy a reklamált "történelmi pillanatot" éppen Magad választottad meg, és hogy a Te jelentésed volt a "kilométerkő", amelyről indultunk. Azt pedig, hogy 1/ Bethlen időelőtt megbukott és 2/ hogy pionirmunkát kellett végezni és mindent előről kellett kezdeni, mindenki figyelmen kívül hagyja. /A Pester Lloyd szerdai száma vezércikket irt "A magyar közigazgatás megújulásá"-ról/.

V. Az említett curriculum vitae-t a szokásos formában és terjedelemben elkészítettem. Nagyon kedves Tőled és nagyon hálás is vagyok érte, hogy ott is foglalkozól ezzel a dologgal. Azonban én sokkal élvezetesebb szóra-kozást kívánnék a Galya-tetőre.

Nagyon szépen köszönöm a meghívást is. Nem azért nem mentem, mert nagyon kell gazdálkodnom az idővel. /És csekély erőmmel/. Elvégre is mindenki annyit végez, amennyit vállal. Az igazi ok: a reuma. Ebben a borzalmas hidegben szörnyen fázom. Már előre rettegek, amikor ki kell mennem. Ez tehát az oka annak, hogy e levélben foglaltakat nem személyesen meséltem el.

További tartózkodásodra jó mulatást kíván, Margitka Méltóságos Asszonynak tisztelettel a kezét csókolja, szeretettel üdvözöl s a régi barátsággal mindig szolgálatkész

Őszinte híved

*Martonyffy Károly*